

MŪSU LIETUVA

NOSSA LITUANIA
Caixa Postal, 4481
05000 São Paulo, SP
*
Diretor Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRETO
Editor: Jonas Kilytas
Administrador: Jonas Breškis
*
Mėtinė pramonė 25 kr.
Pašto numeris 30 centavo.

NR 32 (1254) XXIV, 1972 M. RUGPJ. - AGOSTO 13-R. Juatindiba, 20; 03124 S. PAULO. Tel. 273-0338

Brazilija

Paraiba, Pernambuco ir Ceara valstybėse pagreitintu tempu pradėdama vykdyti žemės reformą. Didžiausi tos srities žemių plotai priklausė saujelei didžiūnų, kai minios tartum baudžiauninkų darbininkų, ne tik skurdo, bet dažnai badmiriavo. Čia yra geriausia dirva veistis raudonojo komunizmo baciloms

Kaip reforma bus pravedama?

Paraiba valstybėje iš dvarininku bus paimama 30 procentų turimos žemės; iš Pernambuco - 14 proc.; iš Ceará net 40 procentų. Turintieji mažiau tūkstančio hektarų (ha) gali patys savo noru atsisakyti 20 procentų žemės reformai. Kitas vyriausybės dekretas parėdo:

Turintieji tarp 1000 ir 3000 ha žemės, reformai atiduoda 20 procentų; turintieji tarp 3000 ir 5000 atiduoda 40 procentų; gi turintieji virš 5000 ha atiduoda 50 procentų.

Dvarininkai tai turi padaryti pusės metų buvyje. Jei tai padarys nedelsdami, tuojau pat gaus atlyginimą už paimamas žemes gyvais pinigais. Kurie gi dels, priešinsis, iš tų žemės bus nusavinama prievarta, o atlyginimas išmokamas ne pinigais, o valstybės paskolos lėšomis, kurie bus apmokami per 15 ar 20 metų.

Kas gales pasinaudoti reformos žeme?

Pramatoma, kad žemės gaus apie 15.000 vargingiausių šeimų. Jau šiais metais joms i-

kurdinti vyriausybė paskyrė 220 milijonų kruzeirų. Žemės bus duodama ne dykai, bet išsimokėtinai per eilę metų, lengvomis sąlygomis. Taip pat ir įsikūrimui vyriausybė duos paramos. Be to vyriausybė prašo dvarininkus padėti naujakiams patarimais, sėkla ir kitom reikalingom priemonėm.

Ką nepriklausoma Lietuva padarė prieš pusšimtį metų, tai tik dabar susiprato daryt Brazilija. Jau ir yra pats laikas. Ši vyriausybė už tą ir kitas pastangas kelti krašto žmonių gerovę yra ne tik sveikintina, bet ir remtina.

AMAZONIJA

Amazonijos klimatas yra sunkus visiems ten įsikurti bandantiems pionieriams, o už vis sunkiausias prie PERAMAZONIJS (Transamazônia) besidarbuojantiems kelio tiesėjams. Daugelis jų suseraga malarija ir kitomis ligomis. Jų ir visų čia apsigyvenančių sveikatumui apsaugoti ir sustiprinti Jungtinių Tautų piniginis fondas paskyrė pusę milijono dolerių.

PASAULYJE

Š. AMERIKA.

Vieton atsisakiusio kandidato į Amerikos viceprezidentūrą Eagletono, prezidentinis kandidatas pasirinko Sargent Shriver (Sardžent Šraiver). Jis buvo Taikos Korpo vyriausiasis direktorius, o paskutiniu metu ambasadorius Paryžiuje. Yra

nužudytojo prezidento John F. Kennedy seseri vedęs

VIETNAMAS

Paryžiuje vykstant nesibai giančioms, ir viešoms, ir slaptomis deryboms dėl taikos, Vietname paarsėjo kovos visuose frontuose. Po didžiųjų komunistų laimėjo prieš keleta mėnesių pradėtoje ofenzyvoje, P. Vienamo kariuomenė atsigavo, išstumė užpuolikus iš didelės dalies prarastųjų teritorijų, atgavo kaikiurius apskričių miestus. Vietnamiečių kariuomenė labai padėjo Amerikos lakūnai ir jūrininkai, apšaudydami, bombarduodami svarbias komunistų pozicijas, sandėlius, tiltus, fabrikus.

EGIPTAS

Jau kone visi rusai "patarėjai" (20.000) esą išvykę iš Egipto. Likę nebedaug specialių instruktorių, kurie mokina egiptiečius, kaip vartoti moderniausias rusų pagamintus ginklus. Bet ir jiems esąs nustatytas terminas, kada turėsianamo vykti.

EGIPTAS ir LIBIJA paskelbė susijungiančios į vieną respubliką. Pilnas susijungimas turi but atliktas metų būvyje. Egiptas tikisi tuo būdu gauti pakankamai pinigų iš Libijos, ir kitos paramos karui su Izraeliu pradėti. Izraelis gi giriasi ir tos sąjungos ne kiek nesibijąs.

PAGERĖJĘ TAIKOS GALIMUMAI rusams iš Egipto pasitraukus. Taip mano Izraelio vyriausybės nariai. Tuo tarpu abi pusės kardais žvangina.

TOKIA TEISYBE BAVERGTOJE LIETUVOJE

Savieji skunde, savieji teisė

Nauji duomenys apie kun. A. Šeškevičiaus bylą • Įskundė Dubingių mokyklos direktorė Korienė ir apylinkės pirmininkas Leišys • Kaltino prokuroras Vaitavičius, gynė adv. Pakarklis, teisė Jankauskas • Teismo eiga, kuri išryškėjo teisėjo šališkumas

(Tešinys iš praeito numerio)

Advokato pareiškimas

Advokatas teismo proceso metu buvo santūrus. Savo ginamoj kalboj nurodė, kad 143 B. K. str., kuriuo kaltinamasis teisiamas, yra labai bendras ir visada teisininkams kėlė daug problemų... Kaltinamoji išvada konkrečiai nenurodo, kur, kada, ir kuo teisiamasis nusikalto. Ir gynėjas, ir teisiamasis turi žinoti, kuo konkrečiai jis kaltinamas. Gynėjas pasiūlė bylą gražinti papildomam parengimui ir kaltinimo konkretizavimui.

Tada teisėjas gynėjui Pakarkliui pareiškė, kad tai, ką dabar jis nurodė, turėjo nurodyti susipažinęs su bylos medžiaga, o ne dabar. Gynėjas atsakė maždaug tokia replika: "Kartais geriau būti išmintingesniu pabaigoje, negu pradžioje."

Kaltinamojo žodis

Po to žodis buvo duotas kaltinamajam. Teisiamasis savo paaiškinimą dėl jam daromų kaltinimų buvo pasirašęs. Dalį to pasirašyto paaiškinimo jis perskaitė teismo bylos nagrinėjimo pradžioje, o kitą dalį perskaitė ir savo argumentaciją papildė savo paskutiniame žodyje.

Teisiamasis pradėjo nuo to, kad religijos mokymas yra pirmieji ir svarbiausia kiekvieno kunigo pareiga, kurią nurodo Evangelija ir Bažnyčios kanonai. "Aš, kaip kunigas, turiu pirmieji ir svarbiausią pareigą mokyti visus žmones, taip pat ir vaikus, tikėjimo tiesų. Tam aš ir kunigas. Už vaikų religinį mokymą pilnai atsakingas tik kunigas. Tėvai vaikus religijos pamokyti kunigams tik padeda.

Kai kunigo pareiga mokyti žmones, būtų tiesiog naivu galvoti, kad kūrinių instrukcijos galėtų ką kita liepti. Kūrinių raštas, pagal kurį kunigas gali klausinėti vaiką sėdėdamas klausykloje su kamža ir stula, nėra kas kita, kaip prisiderinimas prie valdžios reikalavimų.

Rėmėsi Leninu

Leninas straipsnyje "Kaimo varguomenė" kalba, kad "kiekvienas turi turėti visišką laisvę išpažinti betkurią tikybą... ir skleisti betkurią tikybą." Liaudies demokratijos šalyse, kurios laikosi Lenino mokymo (Lenkijoje, Vengrijoje, Vokietijos DR,

Cekoslovakijoje) už mokyklos ribų vyksta sistemingas religijos mokymas, ir niekam neateina į galvą tokio mokymo drausti. Tik Albanijoje ir Kinijoje, kur atmetas leninizmas, religijos mokymas ir už mokyklos sienų nebeleidžiamas..."

Teisiamasis priminė, kad mokykla Tarybų Sąjungoje atskirta nuo Bažnyčios ir jis neįėjo į mokyklą vaikų mokyti religijos. Be to, priminė, kad Tarybų Sąjunga yra pasirašiusi ir ratifikavusi konvenciją, pagal kurią tėvai turi turėti galimybę užtikrinti savo vaikų religinį ir moralinį auklėjimą sutinkamai su įsitikinimais. "Kaip aš galiu būti teisiamas šalyje, kuri yra šios konvencijos partnerė, už tai, kad tėvų prašymu tikrinau vaikų pasirengimą sakramentams ar keliais žodžiais paaiškinau, ko nežinojo?"

Kun. Šeškevičius teisėją paprašė bent dabar teisme parodyti tas instrukcijas, kurioms jis nusikalto, nes niekas jų nežino — jos nėra oficialiai paskelbtos. Po to teisiamasis keliais žodžiais atsakė į prokuroro kritiškas pastabas tikinčiųjų ir religijos atžvilgiu. Jis nurodė, kad kaltinti tikinčiuosius pasyvumu ir nesirūpinimu pažanga nėra pagrindo, kadangi tikintieji niekur neatsilieka, o žengia pirmose gretose žmonijos laimėjimų avangarde, kartais net pralenkdami netikinčiuosius. "Kas pirmieji iškėlė koją mėnulyje? Tikintieji ar netikintieji? — Tikintieji.

Smūgiu atsakyti į smūgį nereikia ypatingos jėgos, tai natūrali visų gyvių reakcija, bet neatsakyti smūgiu į smūgį — yra augštesnė dvasinės jėgos apraiška.

Ar aš būsiu nuteistas kalėjimu ar pinigine bauda, iš esmės tas pat. Svarbu tai, kad aš čia esu teisiamas už tai, kad atlikau, tegu ir nepilnai, savo kunigišką pareigą. Man dėl to rausti nėra ko".

Teisiamasis kai ką pakartojo, kas buvo užrašyta jo teismo gynimosi kalboje.

Užrakintoje salėje

Visos kalbos baigėsi 17.30 v. Buvo girdėti tikinčiųjų pasipiktinimo balsai: "Neatiduosim kunigo! Nekaltas, už ką jis teisiamas!" Teisėjai norėjo, kad kai bus skaitomas nuosprendis, būtų kuo mažiau žmonių ir triukšmo. Teismo sprendimas buvo

atidėtas — 21 v. Paskutinė mašina į Dubingius iš Molėtų išvyksta 18.30 v.

Žmonės iš salės prasiskirstė. Kun. Šeškevičius buvo ramus, lyg byla liestų kažką kitą, ne jį. Atėję į salę kunigai (teismo metu nebuvo salėje) išbučiavo kaltinamąjį už drąsą, suklaupė ir paprašė palaiminimo. Atsisveikino, nes jautė, kad nesusitiks.

Bažnyčioje kun. Šeškevičius atlaikė paskutinės Mišias laisvėje. Atsisveikino su pažįstamais ir visus palaimino. Po to visi nuvyko išklausti sprendimo. Perskaičius sprendimą, kun. Šeškevičius buvo suimtas, o kad nekiltų triukšmas, salė su žmonėmis buvo užrakinta. Žmonės išleido tik tada, kai kun. Šeškevičius jau buvo išvežtas.

Dubingiečiai buvo pasisamdę keletą mašinų parvažiavimui. Saugumiečiai sukliudė jomis parvažiuoti. Todėl žmonės turėjo jį ieškoti nakvynės ir tik rytą parvažiavo į namus.

Surežisuotas spektaklis

Sis teismas ignoravo tiesą ir rūpinosi, kad nebūtų pažeistas interesuotumas tų asmenų, kurie bylą iškėlė ir atliko parengtinį tardymą. Tai buvo bandymas prigąsdinti tėvus, kad jie nebevestų savo vaikų pas kunigą net patikrinimui religinių žinių. Tai bandymas prigąsdinti vaikus, kad neitų į bažnyčią. Tai bandymas įbauginti kunigus, kad neatliktų svarbiausios savo pastoracinės pareigos. Sis teismas pasityčiojo iš konstitucijos ir nuteisė pats save. Teismas buvo tik spektaklis, o viskas iš anksto buvo saugumo surežisuota.

Po teismo vyrai nuvažiavo į Giedraičius pas direktorės motiną ir padėkojo, kad išaugino gerą dukterį, kurios pastangomis buvo pasodintas į kalėjimą klebonas.

Kai buvo mokytojo diena, vaikams direktorei neatnešė nė vienos gėlės. Niekas su ja nenori sveikintis.

Apylinkės pirmininkas Leišys stengėsi nusiplauti rankas, tarsi jis čia nebūtų kaltas. Direktorė meilinosi žmonėms ir kaltę meta apylinkės pirmininkui.

Į Dubingius buvo atvykęs prokuroras ir padarė susirinkimą. Kalbėjo apie kun. Šeškevičių, kad jis buvęs su banditais, su

Užbaiga 4 psl.

Kas-

pra-
ran-
da

tikė-
jimą,

dau-
giau

jau

nebc-
turi

ko

pra-
rasti.

Tikinčioji Lietuva

KUO PRISIDĖSIME?

Kai žvelgiame į Lietuvą, ieškome jos kultūrinio gyvenimo, tautinio gyvastingumo, gamtos vaizdų, praeities pėdaku, bet dažnai pamirštame jos šventąją ugnį, rusenantią širdies gelmėse ir nematomu būdu gaivinančią visą mūsų tautos šakotą dvasinį gyvenimą. Ta šventoji ugnis yra tautos religija. Nauvoje ji ruseno lietuvio širdyje gilia pagarba dieviškai jėgai, besireiškiančiai gamtos ženkluose, o dabar ji krikščioniškomis formomis išsilieja. Iš esmės tai ta pati religinė dvasia, glūdinti tautos gelmėse. Tiesa, jai besipriešinančių buvo senaisiais laikais, netrūko nei naujaisiais, tačiau savo visumoje lietuvio religija, ta šventoji geimiu ugnis, liko neužgesinta. Ji rusena ir šiandieną radikalaus persekiojimo audroje, kurios iki šiol jai dar neteko pergyventi. Anksčiau su pasididžiavimu sakydavome, kad lietuvio tikėjimas atlaikė carinės Rusijos persekiojimą, bet kai pažiūrime į dabartinę religijos spaudą Lietuvoje, konstatuojame, kad tokio sunkaus laikotarpio tikinčioji Lietuva dar niekad nėra pergyvenusi. Modernioji komunistų sistema atėjo Lietuvon su naujausiom priemonėm naikinti šventosios ugnies. Pradžioje ji griebėsi smurto, fizinės jėgos, bet vėliau perėjo prie veiksmingesnių moralinio pobūdžio priemonių. Ji atėmė laisvą žodį, spaudą, mokymą, organizaciją, apdėjo mokesčiais šventoves, daugelį jų uždarė, o prieš tikinčiuosius paleido galingą propagandos mašiną.

Ir kodėlgi sovietiniam rusui taip parūpo šventoji lietuvio ugnis? Juk jinai nekovoja prieš okupacinę jėgą nei tankais, nei kulkosvaidžiais, nei šautuvais, nei jokiais fiziniais ginklais. Ji tik ramiai sau rusena lietuvio širdyje, sužėri savo malda šventovėse, įkvėpia žmonėms ryžto dvasią kančios dienose, telkia tautiečius apie savo krašto židinį. Kodėlgi tad ateistinis rusas, pasitelkęs lietuvius ateistus, išeina prieš tą neregimą jėgą kovoti su milžinišku aparatu — radiju, televizija, spauda, mokyklom, organizacijom ir net milicija? Atrodo, kad sovietiniai rusai bijo tos šventosios ugnies, laiko ją didele tautos jėga. Dėlto jie uždarė Vilniaus katedrą kaip šventosios ugnies simbolių, kitaip tariant, nuginklavo jėgą, kurioje įžvelgia pavojų. Ta pačia dingstimi jie uždarė ir daugelį kitų šventovių. Bet ar tuo būdu jie užgesino šventąją ugnį, nuginklavo lietuvį? Anaip to! Žinoma, šventovių uždarinėjimas, jų išniekinimas yra skaudus smūgis, bet jis negali užgesinti šventosios lietuvio ugnies, kuri rusena jo gelmėse. Tai kova, primenantį Don Kichoto kovą su vėjo malūnais. Lietuvio religija nėra sunaikinama šventovių griovimu ar jų uždarinėjimu. Tai mato ir sovietiniai rusai. Dėlto jie savo smūgius taiko į tikinčiuosius žmones, ypač jaunimą. Propagandinėm priemonėm, moraliniu spaudimu, karjerinėm vilionėm jie bando pasiekti pačią lietuvio širdį.

Dėlto su pagarba žvelgiame į tuos tautiečius Lietuvoje, kurie ir audroje sugeba išlaikyti savo tikėjimą.

Savo tiksio siekdami, sovietiniai rusai, atrodo, ne tiek persą komunizmą, kiek ateizmą, kurio uždavinys — užgesinti šventąją lietuvio ugnį, t.y. religiją. Pastaroji jiems atrodo ne tik dvasinė jėga, cementuojanti tautą, bet ir kliūtis į lietuvių komunistinimą bei rusinimą. Tikinčiam lietuviui komunizmas tebėra svetimas, rusų gamybos produktas, užkeltas ir pačiai rusų tautai jėgos bei propagandos priemonėm. Lietuvis komunistinėm sistemom yra gėnamas neišvengiamos prievartos, kur šventosios ugnies vietą užima tokie dievaičiai, kaip Marksas, Leninas, Stalinas. Jau žymiai lengvesnis įsijungimas komunistinėm sistemom ateistui. Matyt, dėlto ir Lietuvoje sovietiniai valdovai pirmiausiai stengiasi įskiepyti jaunimui ir kitiems ateizmą, o paskui jau sovietinį rusų komunizmą. Kai nebėra šventosios ugnies, ima rusenti profaninė — ta ugnis, kuri rusena ir Lenino mauzolėjuje. Ar tai pavyks ateistiniams rusams Lietuvoje — didelis klausimas. Kad tam tikra dalis lietuvių pasiduos tam nepaprastam spaudimui, netenka abejoti, bet ar pavyks užgesinti visos tautos šventąją ugnį? Kiek galima spręsti iš 30 metų patirties, yra tvirto pagrindo manyti, kad ne. Vis dėlto pavojus yra. Kiek galėdami, ir mes visi išsivijoj turėtume drąsinti savuosius Lietuvoje, stiprinti juos savo dvasine, moraline ir finansine parama. Tuo tikslu Kanadoje rengiama Tikinčiosios Lietuvos Diena pirmąjį kovo sekmadienį, kovo 5. Visi tą dieną turėtų savo dėmesį skirti Lietuvos tikintiesiems. Pr. G.

Tik mėnuo beliko iki didžiųjų Brazilijos Nepriklausomybės minejimo iškilmių rugsėjo 7 dieną. Prieš keletą mėnesių užsiminėme šitame puslapyje, kad ir mes, lietuviai kaip nors prisidėsime prie šitų iškilmių, parodydami, jog esame gyvi ir turim gražų įnašą šio krašto kultūrai. Deja, iki šiol neteko nieko patirti nei nugirsti, kad mūsų organizacijos, chorai, ar šokėjai rengtųsi toms iškilimams. Teko nugirsti, jog būsianti viena diena, ar kokia tai programa pasirodyti įvairioms S. Paulo tautybėms. Bet ir tai nugirdome tik iš anturų šaltinių, net nežinome, kas tuo tautybių pasirodymu rūpinasi. Jei mūsų vadovaujantieji asmenys ir toliau taip tylės, tai lietuviai bus dingę iš viešojo šio krašto gyvenimo. Kas dar spėtų kaip reikiant pasiruošti lietuvius ~~atsitvauti~~ tai būtų tik taut. šokių ansamblis NEMUNAS. Ar jis išgelbės lietuviu vardą nuo gėdos?

KAS BEIŠGIRS ?

Kunigas Pr. Gavėnas vienoje savo kalboje neseniai pasakė, jog kur tai, kas tai vienas pats neįstengė atlikti vieno darbo. Bet jis gavo talkos. Sujungtomis rankomis darbas buvo lengvai atliktas. Ir jis ragino mus, lietuvius, paduot vieni kitien: rankas ir drauge atlikt mūsų lietuviškus bei kultūrinius darbus.

Tuo jo geru palyginimu pasinaudoju dar kartą primindamas mums labai opų chorų reikalą. Per vieną paskutiniųjų parengimų skaičiavau choristus scenoje. Buvo lygiai 14. O salėje sėdėjo ar vaikštinėjo dar tiek gerų buvusių chorų narių, kad, jiems prie choro prisidėjus, lengvai būtų buvę ar 30 choristų scenoje. O jei dar plačiau pasidairytume, tai atsirastų dar daugiau dainuot tiek vyresniosios, tiek jaunesios kartos balsų. Ir kodėl negalima prisiprašyt jų dalyvauti viename ar antrame chore? Dar kartą klausiu, ar mes pasidžiuosim, kai mūsų chorai išnyks? Ar tai bus mums garbė? DABAR, TUOJAU PAT, BŪTINAI REIKALINGI ABU CHORAI DAUGIAU DAINININKŲ. Jaunime, tu padarei mažą stebuklėlį su tautiniais šokiais. Padaryk dar viena: susiburk į jaunimo chorą. Tikrai bus, jei reiks, kas jums čia padėtų.

Ar tu išgirsi šitą SOS šauksmą?

J. K.

KANDIDATAI Į J. A. M. PREZIDENTUS

Nėra jokios abejonės, galin-
giausia pasaulio valstybė yra
Jungtinės Amerikos Valstybės.
Ji turi milžinišką pramonę, galin-
gą kariuomenę, daug kapitalo už-
sienyje ir demokratišką santvar-
ką, kurioje kiekvienas pilietis ar
svečias gali laisvai pasakyt sa-
vo nuomonę politiniais, kultūri-
niais, ekonominiais, religiniais
ir kitais klausimais. JAV prezi-
dentas, padedamas ministerių,
patarėjų, kongreso, partijų ir
viešosios opinijos, gali nulemti
ne tik savo krašto, bet ir kitų
valstybių likimą.

Taip, pavyzdžiui, preziden-
tas Trumanas, pritardamas Mar-
shalo planui, paskolino kai ku-
rioms Europos valstybėms dide-
lias pinigų sumas ir padėjo joms
atstatyti karo nualintą pramonę.
Savo laiku prezidentas Eisenho-
weris nusiuntė į Libaną keletą
tūkstančių kariuomenės ir išgel-
bėjo jį iš gresiančio pavojaus.
Prezidentas Kennedy, tarp kitų
dalykų, privertė rusus atsiimti
iš Kubos atomines raketas ir ne-
tiesioginiai padėjo nuversti Kruš-
čiova. Prezidentas Johnsonas ir
Niksonas palaužė karinį ir ekono-
minį Šiaurės Vietnamo pajėgumą,
nepaisant to, kad jį rėmė beveik
visi komunistų valdomi kraštai:
Kinija, Rusija ir jos satelitai.
Tad nėra ko stebėtis, kad JAV
piliečiai ilgai ir rūpestingai ruo-
šiasi prezidento rinkimams, nes
tai yra vienas svarbiausių jo po-
litinio gyvenimo elementų. Tie-

sa, JAV prezidento galia yra su-
varžyta konstitucija, kongresu
ir vyriausiu tribunolu, bet jis ga-
li išvystyti daug iniciatyvų, ku-
rios gali pakeisti JAV ir kitų
kraštų politinę ir ekonominę pa-
dėtį.

Per šių metų rinkimus JAV
prezidentas bus atrinktas iš 4
kandidatų. Trys kandidatai - Mc
Govern, Humphrey ir Wallace -
priklauso demokratų partijai, o
ketvirtasis - dabartinis presiden-
tas Niksonas - respublikonams.

Demokratų kandidatai

Stipriausias demokratų kandi-
dats pasirodė Mc. Govern. Il-
goje rinkimų kampanijoje jis iš-
dėstė savo programą, kuri susi-
deda iš sekančių punktų:

Visų pirma jis nori tuojau at-
titraukti JAV kariuomenę iš Viet-
namo, sumažinti krašto apsau-
gos išlaidas 40% ir sugrąžinti 2
JAV divizijas iš Vokietijos į A-
meriką. Mažindamas išlaidas ka-
riuomenei, Mc Govern nori su-
taupyti pinigų sumas išleisti su-
sisiekimo priemonių pagerinimui,
naujų namų statybai ir aplinkos
švarinimui. Be to, jis nori di-
dinti paveldėjimo ir bendrovių
mokesčius. Tokiu būdu, jo nuo-
mone, JAV piliečiai pasiektų ly-
gesnį ir teisingesnį turto padali-
nimą.

Antrasis demokratų kandida-
tas Hubert Humphrey norėjo pa-
didinti pensijas 25%, atitraukti
JAV kariuomenę iš Vietnamo, pa-
rūpinti darbą visiems, didinti
bendrovių mokesčius ir eiti,
maždaug, buvusio prezidento John-

sono pėdomis. Antrą demo-
kratų konvencijos dieną jis
atsiėmė savo kandidatūrą.

Trečias kandidatas George
Wallace yra nusistatęs
prieš negrus, nori sudrausti
ekstremistus ir labiau rū-
pintis piliečių saugumu. Ta-
čiau jis neturi daug sekėjų.
Po jo sužeidimo išigijo ne-
mažai simpatijų. Bet jų ne-
pakako ir jis pralaimėjo
nominaciją.

Dėl įvairių priežasčių at-
siėmė kandidatūras ir kiti,
kaip Muskie, Lindsay ir tt.
Iš trijų rimtų kandidatų de-
mokratų partija, pagaliau,
išrinko savo kandidatą į
prezidentus McGoverną.

RESPUBLIKONAI

Respublikonų partijos
kandidatas pasilieka dabar-
tinis prezidentas Niksonas.
Paskutiniomis žiniomis jo
vidaus ir užsienio politikai
pritaria virs 60% krašto
piliečių. Nepaisant gana
didelio skaičiaus bedarbių
ir svyruojančio ekonominio
gyvenimo.

Niksonas pravedė daug
dalykų, kuriais respubliko-
nai didžiuojasi. Jis užšal-
dė algas ir produktų kai-
nas 3 mėnesiams, pristab-
dė infliaciją. Pagerino neg-
rų ir kitų tautinių mažumų
būklę. Jo kelionės Pekin-
gan bei Maskvon pašalino
politinę įtampą. Neblogai e-
me sektis ir Vietname.
Grečiausiai jis laimės. P.P.

VINCAS PIETARIS

ALGIMANTAS

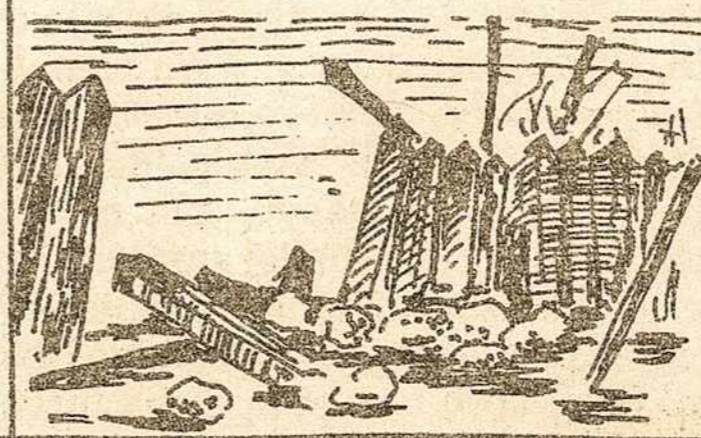
ALF. D. PETRAITIS

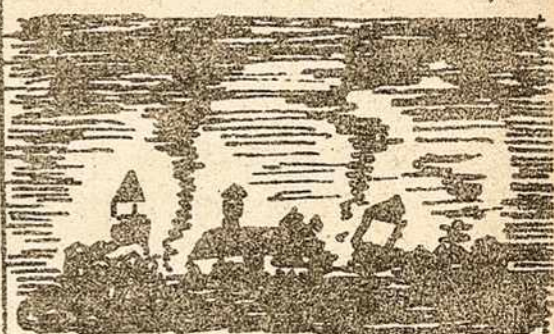
BET SKAITLIUS
DARĖ SAVO.

VIENAS PO KITO
ŽUVO GYNĖJAI.

IR TĄ PAČIĄ PAVAKARĘ
UŽPUOLIKAI ĮSIVERŽĖ
Į PILAITĘ...

GAISRAI
SULIEPSNOJO,

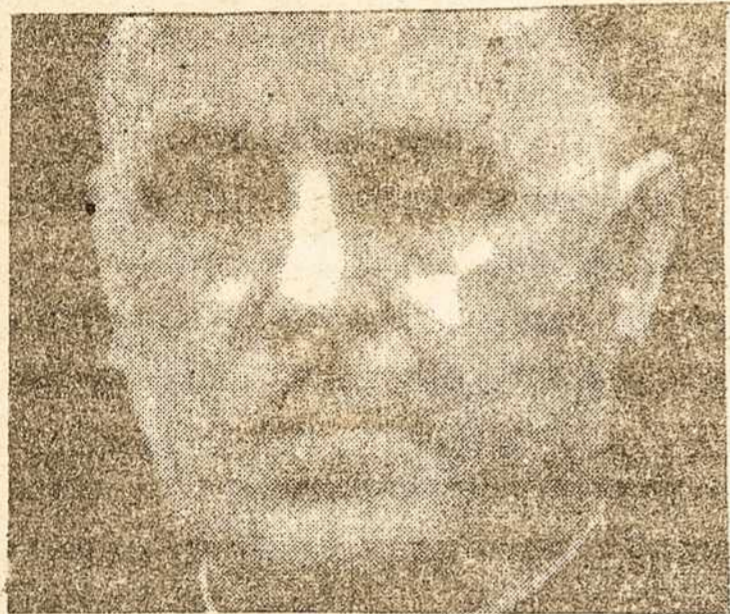
RAUDONAI DAŽYDAMI
DANGU.

Stasy's Vancevičius

BENEDIKTAS

SUGINTAS

III

PIRMIEJI ŽINGSNIAI BRAZILIOJE.

Brazilijoje 1930-31 metais siautė didelė ekonominė krizė. Ją lydėjo vargas, bedarbė. Ji skaudžiai palietė ir mūsų besikuriančius tautiečius.

Greta medžiaginio skurdo buvo ir nemažas moralinis skurdas. Savitarpio rietynės, nesutikimai ir peštynės nuodijo išeiivių sielą. Tokiose sąlygose pradėti darbą nors ir labai dideliu optimistui kun. Sugintui buvo labai sunku, kaip ir jo pirmakūnui kun. J. Valaičiui.

Pirmomis dienomis kun. Benediktas stengėsi kiek galima geriau susipažinti su vietos lietuvių gyvenimu ir darbo sąlygomis. Perėmęs iš kun. Valaičio kolonijos kapeliono pareigas, kun. Benediktas tuojau pat susirūpino lietuviškos parapijos padėtimi, kuri buvo nepavydėtina. São Paulo lietuviai su savo dvasios vadu kun. Valaičiu buvo prisiglaudę prie šv. Antano bažnyčios. Kun. Benediktui teko čia dirbuotis iki išsikūrė šv. Juozapo parapijoje, Vila Zelina.

L. K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ.

L. K. Šv. Juozapo Bendruomenės kūrėjas buvo kun. J. Valaitis. Įsteigta 1928 metais rugsėjo 9 dieną, ji buvo nariais gausiausia lietuvių organizacija S.

Paulo mieste. Bet kun. Benediktui atvykus, ji buvo labai nusilpusi. Išdardė tuščias. Skolos. Jas iš savo klebonės padengė, išvažiuodamas, kun. Valaitis. Užsirašiusių narių skaičius buvo nemažas, bet nario mokesčių mokėjo vos apie 40 narių.

1931 m. balandžio 25 sušauktas Sv. Juozapo Bendruomenės visuotinis narių susirinkimas. Jame pristatytas naujasis kapelionas kun. Benediktas Sugintas. Šiame susirinkime paaiškėjo, kokioje sunkioje būklėje randasi organizacija ir kokios sunkios yra veiklos sąlygos. Bet kun. Benediktas nenusimena. Pakartotimes jį žodžius, tartus S. Paulo lietuviams.

"NEI RAMYBĖS IEŠKOTI, NEI TURTŲ UŽSIGYVENTI ATVYKAU..."

"Aš nesiekiau jokių asmenišku patogumų, nei ramaus šaltaus gyvenimo. Nei ramybės turėti, nei turto užgyventi aš atvykau. Atvažiavau vargti kartu su jumis. Prakitą braukti. Purvą, va šitą raudonąją Brazilijos molį bristi. Gal net alkanu būti. Tai man ne rūpestis! Bet aš atvykau iš ramios mielos Lietuvos dalintis jūsų vargais. Jūsų rūpesčius kelti ant savo pečių. Jūsų sielas skaidrinti ir gydyti. Tikėjimą ir meilę stiprinti. Aš neatveziau iš anapus okeano greit pranykstančių turtų, kuriuos kandys suėda ir laikas sunaikina. Atveziau tik atvirą lietuvišką širdį, raminantį gūdingiantį žodi, brolišką lietuvišką meilę ir nepalaužiamą pasiryžimą, - kiek gerasis Dievas padės - padėti jums išbristi iš šitos dvasinio ir medžiaginio skurdo balos.

"Jūsų kolonija atrodo kuklaus vargo sala, ir, leisk, Visagali, kad visų sujungtomis širdimis ir supintomis rankomis, ją pavertume Gerio ir Dievo palaimos sala!

"Aš nemanau sėdėti savo klebonijoje su paskirtomis priemonėmis valandomis, kaip daroma daugelio klebonijų. Eisiu per dienų dienas iš namų į namus.

Nelenksiu nei menkiausios bakūžėlės, nei Bom Retiro rūšių. Aš neskirsiu nei luomų, nei įsitikinimų, nei pažiūrų. Aš eisiu pro kiekvienas duris. Nevensiu lankyti nė didžiausiu tikėjimo priešų. Priešu, iš viso, aš niekur nepripažįstu. Yra tik broliai nuklydėliai nuo teisingo kelio, arba jo dar nesuradę. Kristus isakmiai liepė skleisti Evangeliją tarp žydu ir pagonių. Todėl ir aš neskirsiu nė vieno. Mano, kaip lietuvių, širdis, aišku, bus visada tik su lietuvišiais. Bet jeigu manęs, kaip kunigo, šauksis lenkas, ar rusas, ar kas kitas, neatsisakyčiau atvykti, nes visi man yra Broliai Kristuje. Taip liepia mano pareigos, mano pasaukimas.

Nesistebėkite, jei aš tiesiu pagalbos ranką net tiems, kurie gal mane niekins, ar net į mano gyvybę kesinsis, kaip kesinosi į mano pirmatako kun. Valaičio gyvybę. Į puolimus reaguosiu tik kaip kunigas, nes tikėjimą ginti yra mano pareiga. Stengsiuos nereaguoti, kas lies mano asmenį, kaip žmogaus; nes nukentėti dėl savo tikėjimo yra garbė. Esu žmogus ir sunku bus atsispirti pagundai ir visa tai nukęsti, ką, jaučiu, teks patirti darbojantis jūsų tarpe. Gal suklypsiu. Bet vėl kelsiuos. Jokių sunkumų nebijau ir esu tikras, kad su Viešpaties Dievo pagalba šitos mūsų kolonijos gyvenimas tikrai persivers į gerąją pusę. Todėl karštai pasisimelskime, paprašykime kad Gerasis Dievas mus stipintų ir sunkų darbą laimintų".

NUO ŽODŽIŲ PRIE DARBŲ

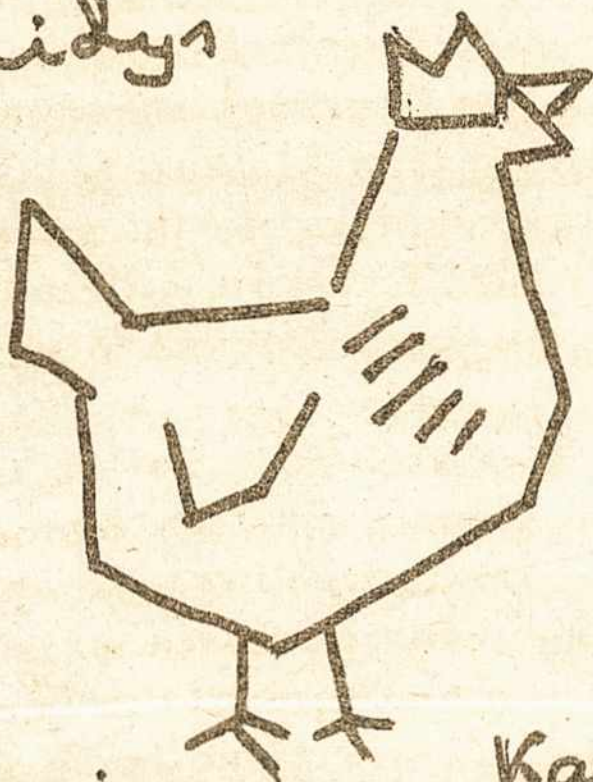
Visų pirma kun. Benediktas stengėsi atgaivinti ir sustiprinti bei išplėsti Bendruomenės veiklą. Kaip pasižadėjo, taip darė. Ejo iš namų į namus; važinėjo po visus bairus. Nuo ankstyvo ryto iki vėlyvos nakties, su nepaprastu atkaklumu, pasišventimu bei energija dirbo nepailsdamas. Ir pasiekė savo tikslą. 1935 metais Bendr. turėjo 1500 gyvų narių.

MŪSŲ LIETUVA Ilgiesiems

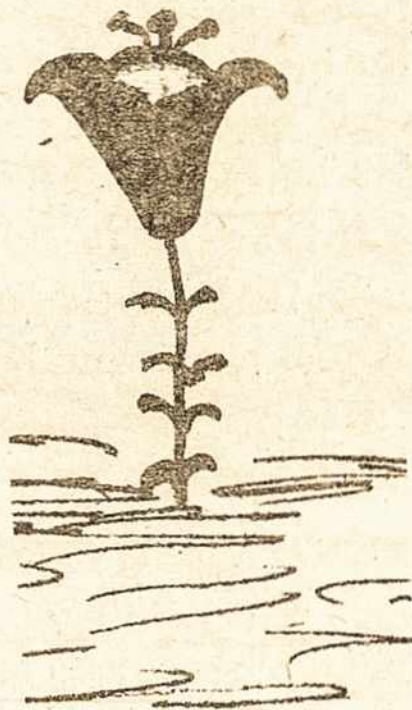
№ 43 VISI Į MOKYKLĄ!

Čia MŪSŲ menas

Gaidys

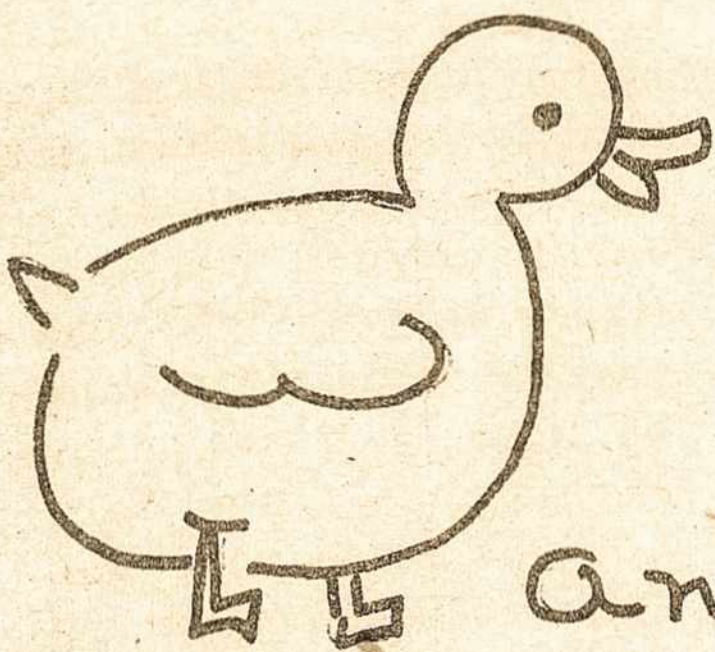

Sergio Pedro Karasavskas

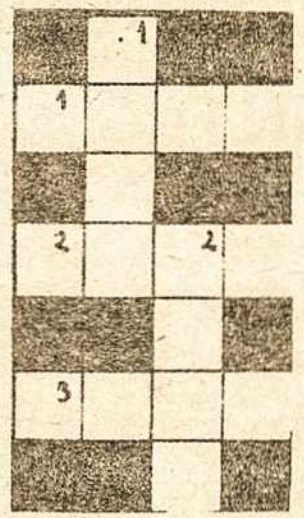
Silvana Banys

Leimute Laupinaitis

antis

K
R
Y
Z
I
U
K
A
I

Rymant

Skersai:

1. Kai serga, ... lovoj.
2. Mergaitė šukuoja ir ... kasas.
3. "Mane Motulė ..., li-nelių raut išvarė".
(Ar moki tokią dainelę?)

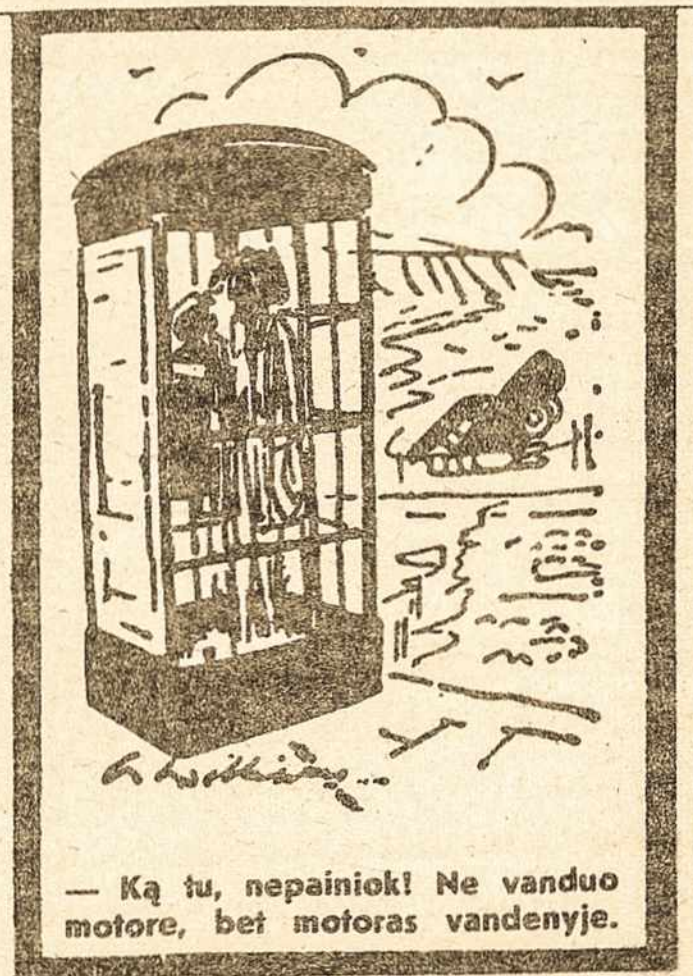
Išilgai:

1. Turtingas ... daug pi-nigų.
2. Suniukas išalkęs, ... ėst.

Čia ↓

Atsakymas:
 Skersai: 1. Guli. 2. Pina
 3. Barė
 Išilgai: 1. Turi 2. Nori

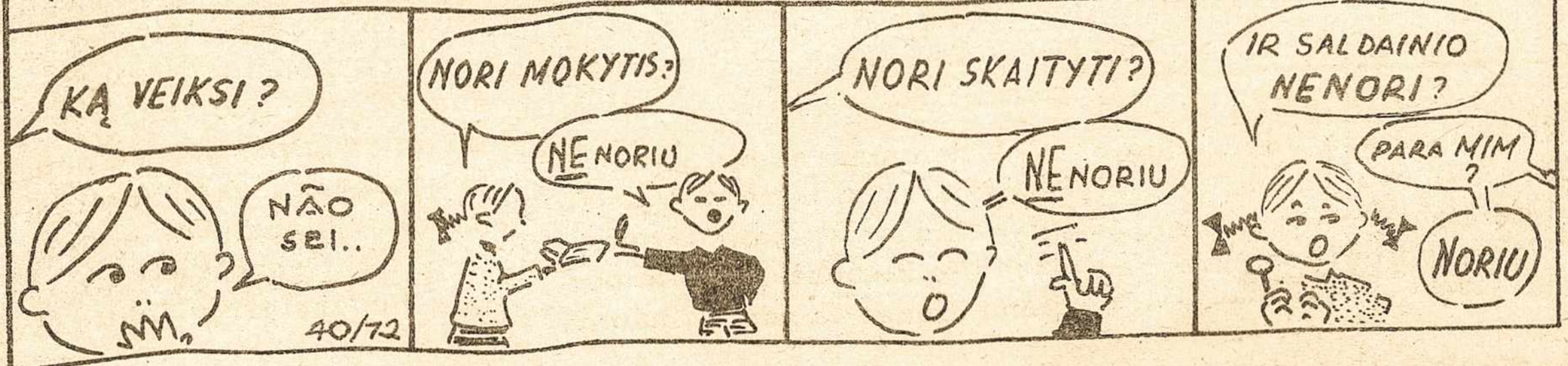
KI-
TU
JUO-
KAI

— Ką tu, nepainiok! Ne vanduo motore, bet motoras vandenyje.

IRUTĖ IR KESTUTIS

D. BASTYS

KALANTOS TRAGEDIJA DIDŽIOJOJ SPAUDOJ

Net didžioji pasaulio spauda nenurimsta. Vis prisimena mūsų jaunuolio Kalantos susideginimą, nagrinėja jo reikšmę ir iškelia dar naujesnių faktų.

Štai milijoninio tiražo Naujorke einas savaitraštis TIME liepos 31 numeryje davė šių naujų faktų.

Kai Kalantai susidėginus jaunimas gatvėse ėmė šaukti: "Lietuvai laisvės", jauna mergina atsigulė gatvėje ištiesdama rankas kryžiaus pavidalu. Policijai pradėjus su ja žiauriai elgtis, jaunimas pradėjo maištauti. Šimtai puolė policiją lazdomis, akmenimis ir kumščiais. Eilėnei

policijai neįstengiant išvaikyti riaušinių, išsaukta specialūs kariškiu daliniai. Jaunimas padegė komunistines knygas pardavinėjantį knygyną, ėmė padegamąją bombą į Partijos būstinę. Sintetinių audinių fabriko darbininkai paskelbė sėdėjimo streiką, t.y. fabrike prie savo mašinu sėdėjo, bet nedirbo. 500 jaunimo areštuota, kurių 200 kiek vėliau paleista. Atstatytas iš propagandos ministro posto Pranas Micutis, kad nesugebėjo varyti komunistinę propagandą. Per tarptautines sviedinio rungtynes, stadione nušvilpė rusų komanda, o aistringai plo-

jo kitų tautų komandoms. Pagaliau, orkestrui grojant Sovietų himną, lietuvių jaunimas neatsistojo, pradėjo dalyti priešsovietinius lapelius ir iškėlė nepriklausomos Lietuvos trispalvę vėliavą!

Toliau tas pats TIME laikraštis primena Simo Kudirkos tragediją ir cituoja jo žodžius teismui: "Aš reikalauju tik nepriklausomos Lietuvos, Lietuvos, neokupuotos svetimos armijos, turinčią laisvus demokratiškus rinkimus".

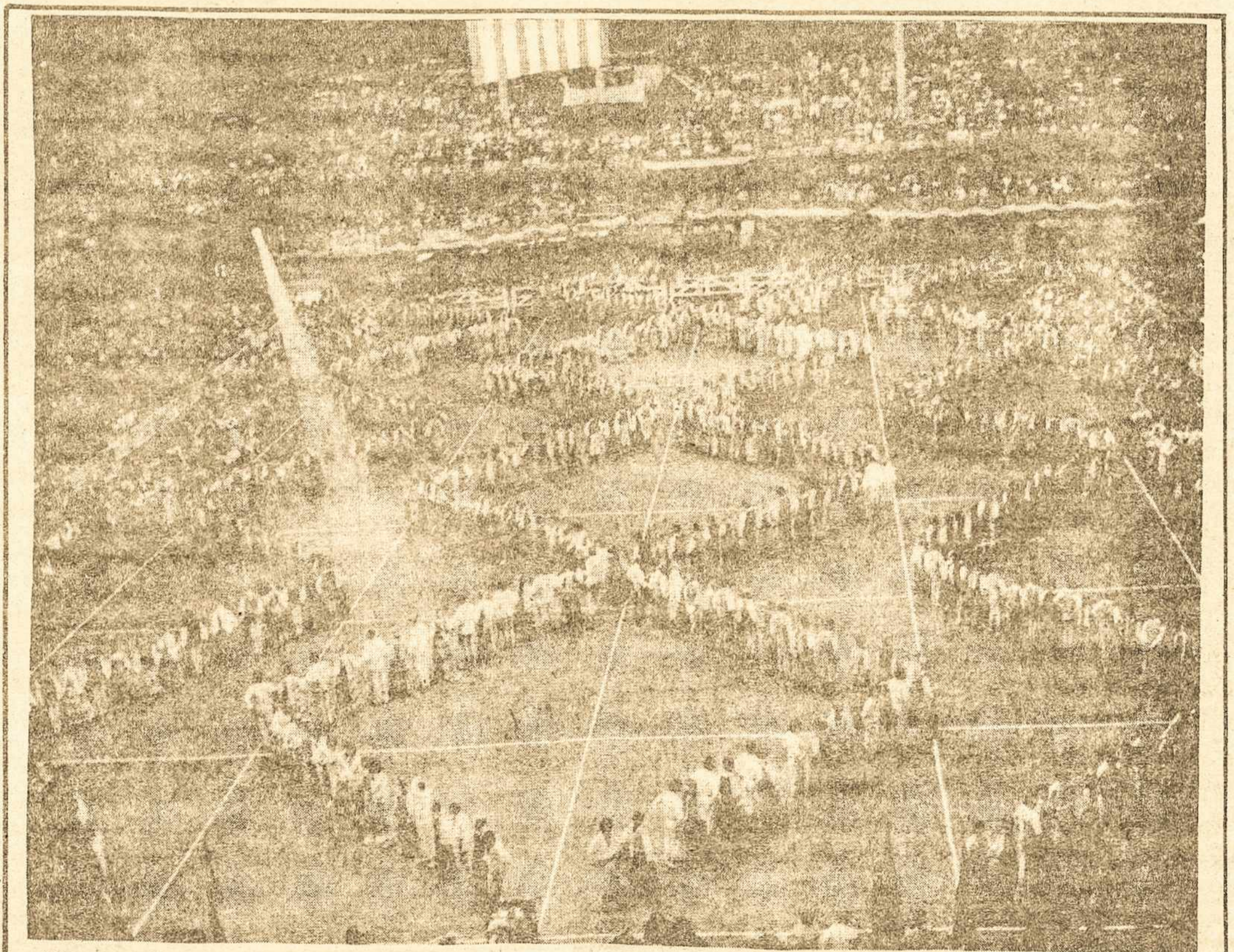
&&&

Gali "išmintingoms galvoms" Kudirkos ir Kalanto bei kitų susidėginusių darbas atrodyti vaikiški išsisokimai. Gal kas niekinti Kaune maištavusio jaunimo elgesį. Tačiau neužmirština ir tai, kad visi didieji Europo perversmai, revoliucijos buvo sukelti kaip tik studentijos ir jaunosios darbininkijos. Ir pati bolševikinė Rusijos revoliucija paruošta ir įvykdyta ne "išmintingųjų senių", o jaunų vyrų ir moterų, ypač studentijos.

NETEKANTIS,
STOVINTIS
VANDUO
VIRSTA DUMBLU,
KURIA ME
KNIBŽDA
VISOKI VABALAI
IR PRADEDA
DVOKTI.

NEJUDRUS,
BE IDEALŲ
JAUNIMAS
IRGI IMA PŪTI,
O JAME
VEISTIS ĮVAIRIOS
NEGE.
ROVĖS.

DAINUOK
IR ŠOK, IDEALŲ
SIEK,
JEI NORI JAUNAS
SVEIKAS
IŠLIKTI!

Ketvirtosios tautinių šokių šventės momentas. Nuotr. Z. Degučio

JUOZAS KRALIKAUSKAS

MINDAUGO NUŽUDYMAS

(Tęsinys)

- Sveika! - Daumantas aukštas ir tiesus. Jo veidas šaltas, paniuręs ir išblyškęs. Su dideliu smakru. Ilgu, prasikišusiu.

- Sveikas. - Ulės širdis ima tankiau plakti. Jai gerai žinomi šitie kieti bruožai. Ir tos mėlynos ledo akys. Aha, jis čia jos pasiimti. Buvo jį kiek primiršusi. O, nelauktasis žmogau! Priekabiaus, va, jis tuoj kibs, kaip molis.

- Hm! Tai kadagi manai grįžti?

- Grįžti? Kad būčiau vėl persekiojama?

Ji nūnai regi savo praeitį. Utenoje nedalia, purvynužis, rudynužis. Viskas ten vos bepake-liama. Rentiniai apaugę varpučiu ir samanom. Ten pilies kiemas duobėtas. Į pasalius lieja pila pamazgas ir paplovas. Dilgynuose primėtyta kaulų, kuriuos graužia šunes ir geltonakės katės. Ta nešvara ir netvarka širdį tilžina. Okiek ten tų žiurkių privise!! Viskas ten — ne šviesus gyvenimas, o tik tūnėjimas prieblandoje. Nebent tiek, kad apginta nuo bado ir šalčio. Utena — atodūsių pilis...

Gi čia Kernavoje — puošnu, puiku, didinga! Kiemas didelis ir švarutėlis, grindys nors vėliokis. Ši pilis per daugelį metu šaukė, sapnuose kerėjo. Garsioji Kernavė prie Neries, lėtos plačios, švytinčios, svaiginančios! Žiūri čia į didį vandenėlį — ir net akys raibsta. Žiūri, žiūri, o atsižiūrėti vis negali...

Teisybė, išvaziuodama į Kernavę sesers ap-raudoti, ji tikrai manė — grįš vėl Utenon. Bet gi dabar...

Daumantas su įtarimu žiurį į lovą. Lovatie-sė puošni, išilagdryžė. Sienoje meškos kailis ir briedžio ragai.

Verpstė išgražinta, išpiaustinėta laimės ženklais, saugančiais nuo viso pikto. Šešia-kampė žvaigždė apskritime. Vengeliai.

Tyla sunki, gliti.

— Metai iš metu dūlėjau vaiduoliškoje Utenoje. Piktos žaižulingos akys ten nuolatos sekio-jo mane. Kasdien.

Daumanto motina su dar ilgesniu smakru, su dar labiau prasikišusiu pirmyn. Tas jos smakras net kiek užriestas. Apatinė lupa prasikišu-si ilgos nosies link. Žiaurūs, kieti, negailėstin-gi žmones su tokiais smakrais. Dabar ji jau kiekvienam pasakytų: bėk nuo ilgasmakrių ko-tokiausia.

Tyla.

— Suprantu. Ne tokio norėjai gyvenimo, kaip su manim Utenoje.

- Ne tokio, Daumantai. Tikrai ne tokio.
- Tai grįžti atsisakai?
- Sugrišiu kada nors vėliau.
- Tik dabar arba niekad.
- Dabar tai ne. Vien jau dėl tavo motinos, dėl jos persekiojimo. Ne tik ji manim jojo, bet dar ir tarnus užsodino.

- Hm, nori gyventi! - jis lyg būtų nudžiugęs, ir su kažkokiu keistu, šikart jau visai nepažįstamu priedu. — Tu nori gyventi, — jo balsas pagie-žai apšalęs.

Žiūri į ją, lyg akmenin sustingęs. Paniuręs, dar kiekiau negu šiaip. Išblyškęs, persimainęs, be-maž visai išbalęs. Jo akyse — melsva, ledinė, la-bai žiauri valia.

Staiga jis šyptėli, lyg dar kažka sumojęs. Tą nesitikėta šypsni — lyg tolimą žaibą vos begirdi-mas griausmas — nulydi trumpas kimus juokas. Šis trečiasis juokas — visų tyliausias, vi-sų pikčiausias.

Melsvo ledo akys prieš ją sublizga kaip akme-

J. Kaminskas

Tylės belaudiar

nys: su siaubia aštrybe.

Ulė pūstelia šaltis.

— Tpu! — jis apsisuka ir išeina.

Ulė, palikusi, tebežiūri į duris. Kažkokia keis-ta tyla. Liūdna tuštuma. Nykus nuotolis iki durų. Tarp jų dabar jau ne tiek keli žingsniai, ne vien-tai, kad jis išėjo... Kalnai ir girios, raistai ir liū-nai, upės ir ežerai. Juodu jau skiria didis nuotolis: tokia gi tolybė, kurios neperjosi nei Beriu, nei Laukiu.

Bet isejo toks gi išblyškęs. Visiškai išbalęs. Tas veidas vis dėlto gi nėra svetimas. Nėra...

Ulė sukumpsta vėl prie juostos. Ir pati mato-gija virpa jos pirštuose. Tegu buvo daugiau vis šalta negu šilta, bet dvylika metų...

Jos isitempimas mazeja, slugsta, atsileidžia. Ji atitoksta. Su siuo atoslugiu drauge bliuksta ir jos priespriesine narsa...

NUSKRIAUSTIEJI

Aleksandras Radžius

1. NEBYLYS

Niekas neleis man kalbėti
susirinkimuose,
ir senatorių gudrių pasikalbėjimuos
niekas man balso neduos.

Niekas dainuoti neleis
lakštingalų koncertuos
pavakary.
Niekas manęs neklausys
nakties tylios
vidury.

Žodžio naktis,
žodžio tamsa —
aš kalinys,
aš — nebylys.

2. AKLASHIS

Aš esu
naujagimė naktis.
Visada tamsi,

be žvaigždžių,
be ryto,
visada jama,
neauštanti.

Spalvų man nereikia.
Spalvų nebėra.
Vaivorykštė tik pasaka
man nežinatyta,
tik mirušis
regėtus sapnus.

3. KURČIAS

Didelė tyla
mane mažytį glamonėja.
Tyla.
niekada neprasiidėjusi,
tyla
be pabaigos.

Ir žvaigždės srūva
mirušiem atėjim,
o miręs miestas
juda gatvėmis tylos.
Ir ko gi klausosi žmogus,
paklydęs mieste vidury?
Ko gi klausos mano brolis
prie upės kranto vakare?
Visur tyla, didelė tyla
mane mažytį glamonėja.

lės vedėjas; - Batai gatavi, kaip
žadėjome. Valanda valandon, mi-
nutė minuten.

- tai pirmą kartą gyvenime,
kad ant raštelio pažymeta atsi-
imti ir gaunu.

- Pas mus, pilietis, viskas mi-
nutė minuten.....

Išėjęs iš cecho, Balčiūnas pa-
matė gastronomijos cecho iška-
bą ir užsuko nusipirkti šimtą
gramų arbatinės dešros ir kepa-
lą duonos.

Ir vėl jam sėkėsi. Pirkėjų
kaip nebuvo. Atsvėrė dešrą, pa-
davė duoną. Jis paprašė dar ir
ketvertą pyragaičių su kremu
ant gerai pakeptų rudu nugarė-
lių.

- Galima ir šių, - sutiko par-
davėja ir padėjo ant skobnio ke-
turis pyragaičius. - Mokėk, pi-
lietis, ir nešdinkis.

Balčiūnas sumokėjo, bet nesu-
sigaudė kaip visą pirkinį neštis.
Pardavėja atsisuko talkinti ki-
tam pirkėjui. Palaukęs bent 15
minučių Balčiūnas pasakė

- Piliete pardavėja, supakuok
man prekes, idant galėčiau neš-
tis namo.

- Pas mus nepakuojama - at-
sikrąto pardavėja. - Pakuojamo
popieriaus labai trūksta. Turi
po ranka maiša popierinį ten ir
dėkis. Pas mus prekes atsiima
su savo pakuojamu popieriu.

-Kaip tai taip? - suriko Balčiū-
nas. Batsiuviai batus aulinius ir
popierių vynioja, o tu pyragai-
čiams jo neturi?

- Pakelk balsą dar viena okta-
va, ir užbaigsi milicijos blai-
vintuve. Su girtais mes nekal-
bame.

- Gal tai tu girta. Ar nematai
kad auliniai batai popieriniame
maišelyje?

-Reikalauju supakuoti! - ir tren-
kė kumsčiu į stalą. Pardavėja
pasakė:

- Ką tu, sakai, maiše, nešioji?

- Aulinius batus. - Balčiūnas
pasilenkė ir parodė maišo tur-
inį. Pardavėja stvėrė pyragaičius
ir imete juos į aulinius batus.
Kitos mergos, pardavėjos, sukli-
ko iš juoko. Balčiūnas sukeikė
ir trenkė durim... J. Grauda.

SENATVĖS DAINA

Elzbieta Baltušienė. Argen-
tina.

Pyktis ima, kai pažiūri
į veidelį, ką jis turi.
Susiraukęs, kaip razinka,
išsipletęs, kaip karzinka.

Plaukai balti, dantys byra,
Dingusi jaunystės jega,
Kūnas silpnas nebetvirtas,
tik sausagyslėms suspirtas.

Jau ir akys nebešviečia.
Kūną traukia, visaip riečia,
žemyn lenkia - gal reumatas?
Nuo skausmų net žvaigždės ma-
tos.

Pagalvoji: gal jau senas,
kad toks baisus, kaip vaidena s.
O gal kaltas tik veidrodis? -
Reikia kaltint ką nors vis.

Bet sėniai nepasiduoda ir
taip galvoja:

Vieni geria piliulytes,
kiti sportuoja kas rytas -
šoka, lankstos, nors ir stena, -

Mat, senatvę šalin gena.

Laukia naujo šiam pasauli,
gal ir seniems pakils saulė;
gal išras ką nuo senatvės,
dėl stiprios tvirtos jaunatvės.

Taip rašau, nors netikiu tam,
kad galėt kas būt vis jaunas.
Juk giltinę dalgę turi
ir į senius labai ziuri.

~~~~~

P Y R A G A I Č I A I

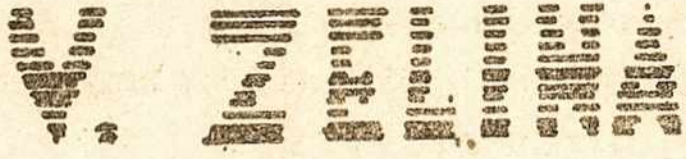
Tai atsitiko Šilalės rajone
1971 metais - Sovietiniais.

Pilietis Balčiūnas užsuko į
batsiuvių cecho sekciją atsiim-
ti savo aulinius batus. Buvo pa-
likęs ši tą prisiūti, pataisyti, gal
koki nežymų lopeli užmesti.

Užėjo į cecha ir išsižiojo. Au-
liniai batai buvo pataisyti. Ko-
munizmo statybos procese punk-
tualumas yra viskas. Tai yra jė-
ga ir galia.

- Taip, taip pilietis - atsakė arte-

MŪSŲ PADANGĖJ

GIMTADIENIO PROGA-
15 RUGPIŪČIO - ŠIRDIN-
GAI SVEIKINAME SAVO
PIRMINKĄ

MOTIEJŲ TAMALIŪNĄ
LINKĖDAMI STIPRIOS
SVEIKATOS IR DAUG
SEKMINGŲ METŲ MŪSŲ
BROLIJOS DARBUOTĖJE.

ZELINOS ŠV. JUOZAPO
VYRŲ BROLIJA

NEBEVIRKITE PIETŲ NA-
MIE ATEINANTĮ SEKMADIE
NI, S. Mėn. 13 DIENĄ.

K O D Ė L ?

Todėl, kad šv. Juozapo para-
pijos komitetas išvirs jums
gardžiausias "feizoados", ku-
rios prisivalgysite sočiai, su
visais priedais! Pietūs prasi-
des 12 valandą. Atsineškite
tik gerą alkį... Nesigailėsite!
Na, žinoma, ir vieną kitą po-
pieriuką, kurs jums atneš ga-
ruojančios, kvepiančios feizo-
ados bliūdą.

ŽILVIČIO ŠVENTĖ

Jau keliolika metų, kai po
moksleivių žiemos atostogų Ze-
linoje keliama "Jaunimo
Šventė". Tęsiant toliau tą
gražią tradiciją, šio mėn. 20 d.
sekmadienį, 16 valandą kvičia-
me atsilankyti jaunimo RAMO-
VĖN ne vien "Žilvičio" jauni-
mą, bet ir tėvelius, prijaučian-
čius ir visus, kurie nori pasi-
džiaugti lietuviška vaikų pro-
gramėle, muzikos SHOW, ir jau-
kia arbatėle.

Laisvas įnašas bus skiriamas
padengti mažoms Ramovės iš-
laidoms.

Žilvicio" Tėvų Komitetas
kviečiamas susirinkti Jaunimo

namuose ši ketvirtadienį, rug-
pjūčio 10 dieną, 20 valandą.

Kun. S. Šilaika.

NEPAPRASTI KELIAUTOJAI

Prieš porą metų mus labai
nustebino, kad jaunavedžiu po-
ra iš Čikagos atvyko Brazili-
jon, S. Paulin, automobiliu.

Prieš trejetą dienų sužino-
jom dar didesnę dalyką.

Stasys Citvaras su
žmona atvyko iš Nau-
jorko S. Paulin dvira-
čiais!

Jų kelionė užtruko metus.
p. Stasys Citvaras yra gra-
žaus balso solistas, daug daug
kartų koncertavęs įvairiuose
kraštuose. Prieš apsigyvenda-
mas Š. Amerikoje, gyveno Rio
de Janeire versdamasis laik-
rodžių taisymu ir papuošalų
prekyba. Dabar atvykęs susto-
jo pas savo brolių.

Daugiau apie p. Citvarus, jų
kelionę ir kitus dalykus žinių
duosime kitame M. Lietuvos
numeryje.

KLAIDA, KLAIDA, KLAIDA!!

Nemaloni klaida padaryta
paskutiniame ML numeryje į
dėtame skelbime. Atitaisome:

V. PAL Kongreso išlai-
doms padengti Finansų
komisija rengia
VAKARIENĘ - CHURRASCO

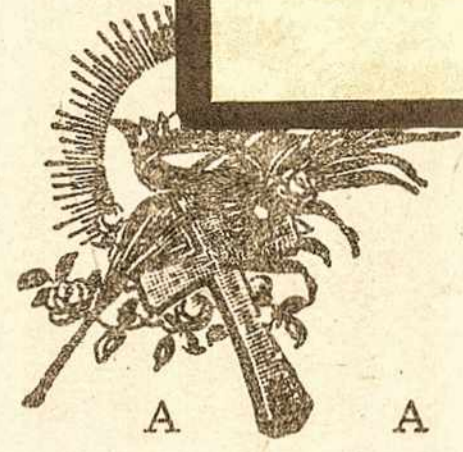
Ji bus šio mėnesio 26 d,
19.30 valandą Sąjungos-
Alianča salėje, R. Litu-
ānia, 67, Moóca.

Programą pavairins NE-
MUNO ŠOKĖJAI, skaidrės
ir filmas iš II Pas. liet. jau-
nimo kongreso.

Pakvietimai gaunami abe-
jose klebonijose ir pas Fin.
Komisijos narius.

V PALKo Fin. Komisija

SAJUNGA - ALIANČA
ruošia pietus šio mėn. 20
dieną. Platesnis skelbimas
bus kitame numeryje.

ELZBIETA RINKEVI-
ČIENĖ mirė liepos 21
dieną. V. Ema. Sirguliavo il-
gesnį laiką namie. Buvo gi-
mus 1897 metų birželio 15 d.

ANELĖ

ALEKSIEJŪNAITĖ
ŠIRVINSKIENĖ

mirė šio mėn. 3 dieną. Palai-
dota V. Alpina kapinėse. Kilus
iš Jurkonių kaimo, Alytaus vls.
ir apskr. Liko velionės vyras
Julius Širvinskas. Gyveno Mo-
koje, prie R. Oratorio ir Tama-
rataca kryžkelės.

Velionės vyrui Juliui nuošir-
di užuojauta.

KĄ PARUOŠTI KUNIGUI AT-
EINANT Į NAMUS SU ŠVEN-
ČIAUSIU?

Apšvarinti kambarį. Stalą už-
tiesti švaria balta staltiese.

Ant stalo pastatyti kryželi, ar
arti prie jo ant sienos pakabinti.
Uždengti nors vieną žvakę (ge-
riau dvi.) ir pastatyti stiklą su
vandeniu bei rankšluosteliu.

Jei šeima tiki, kad Komunijoje
ateina pats mūsų Išganytojas,
tai laiko sau didžia garbę visi
namie esantieji jos nariai pasi-
tikti su pagarba. Neišsislapsto
kur nors po namus. Ligonio kam-
barį apleidžia tik jam norint at-
likti išpažintį. B išpažinties
vėl sueina, atsiklaupia, ar nors
pagarbiai sustoję garbina Vieš-
patį.

Liūdna yra matyti nešvarius
ligonio patalus, stalą apversta
visokiais rakandais, įrankiais,
kad nėra kur padėti Švenčiausio.
Mažųjų mažiausiai galima tikėtis
švaros. Ji nieko nekaštuoja; tik
keletą minučių darbo.